

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. XVIII. Virtus bellica Iudæorum. Quanti ea fuerit apud exteros reges.
Verba Chœrili à Flavio Iosepho male accepta. Qui sint Solymorum
montium habitatores in Chœrili carmine. Tonsuræ modus Iudæis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

δείξιν ἔφασαν ἐναργῆ τέρατα καὶ ση-
μεῖα καὶ πλὴν τῶν θεῶν ἀνομιαν ἠνό-
μησα. Ἐ πολλοὶ πειθέντες, τὸ ἀφρο-
σύνης πτωχείας ὑπέχον. Agebant
manifesta prodigia atque portenta se edi-
turos, quæ Dei cura providentiaque eve-
nirent. Et plurimi, cum fidem illis habe-
rent, dementia suæ stoliditatisque pœnas per-
tulerunt. Usque adeo nihil in speciem
fallacius est, quam fanaticorum quo-
rundam insidiosa huiusmodi religio,
pietasque. Statim enim plebs, ubi Dei
numen magnis ausubus prætenditur,
facilem se ad omnia præbet, & melius
vatibus suis, quam ducibus regibus-
que paret.

CAPUT XVIII.

*Virtus bellica Iudæorum. Quanti ea futu-
rit apud externos reges. Verba Chærii à
Flavio Iosepho male accepta. Qui sint
Solymorum montium habitatores in
Chærii carmine. Tonsura modus Iu-
dæis vetitus. Quid hoc sit, quod de
Phœnicum sermone Chærilus ait.*

DE rebus Iudæorum dicenti, pertra-
ctanda quoque ea sunt, quæ ad mi-
litiam eorum spectant. quippe omni-
no posita omnia sunt latentque in tu-
tela atque in præsidio bellicæ virtutis.
Sed

Sed profecto veterum Rabbiorum industria adeo incuriose hanc partem reipublicæ Hebrææ peruestigavit, pene ut nihil hîc sit, quod proditum commentationibus eorum meminimus. Fortitudinem quidem militarem in hac gente summam fuisse illud argumento est, quod homines exules, atque Agypto profugi, quos longus error, & quadraginta annorum calamitas imparatos à rebus omnibus in Arabum desertis attriverat, Cananæam omnem bellicosissimis populis habitatam, brevi tempore subegerunt. Flavius verò ubique, quoties de indole Iudæorum naturaque loquitur, durum à stirpe genus describit, periculorum atque mortis securum, laborifque & inedia patiens penè ad pertinaciæ infamiam. Quapropter reges exteri quoque, cum auxiliares copias aliunde adsciscerent, persæpe usi hoc milite sunt. & compertum egregiis experimentis est, virtute eorum atque ope res esse maximas patratas. Certè Alexander Magnus, dum gentes multitudinem infinitas, terrarumque spatiis longe distitas, parva militum manu vinceret, Iudæos partem exercitus sui fecerat, ut gloriam domiti orbis etiam illis acceptam ferrer. Tum, quod Flavius

vius adversus Apionem notat, ἕα αὐ-
 τὴς στρατῶν τοῖς πατρίοις ἔθεσιν ἐμ-
 μόνον (αἰς, ἔκτ' ταῦτα ζῶντας. potestate
 illis fecit, ut mores patrios, priscaq; institu-
 ta in militando servarent, ac secundum ea
 viverent. Quod profecto honori eo-
 rum datum est, & apprime tunc inusi-
 tatum fuit. Existimat quoque Flavius,
 Xerxem, cum nobilissimam illam ex-
 peditionem adversus Græcos suscipe-
 ret, Iudæos inter auxilia atq; inter so-
 cios habuisse. Et in fidem ejus rei, testi-
 monium Chærii recitat: de quo pau-
 lisper agendum nobis est, quia nun-
 quam credere potuimus, Flavium re-
 ctè sententiã percepisse verustissimi va-
 tis. Verba Chærii, quæ Flavius Apio-
 ni objicit, istæc sunt,

Τῶ δ' ὅπιθεν διέβαινε γύρω θάλα-
 μασὸν ἰδέσθαι,
 Γλαῶσαν μὲν Φοίνισσαν δ' ἀπὸ στρα-
 τῶν ἀφιέντες.
 Ωίκεε δ' ἐν Σολύμοις ὕρσι πλάτην
 ἐνὶ λίμνῃ.
 Ἀρχιμαλέοι κρηφάς, τετρακέ-
 δες· αὐτὰρ ὑπὸ στρα-
 τῶν δαρτὰ πρὸς ὄρωπ' ἐφόρων
 ἐσκληρότα κρηπῶν.

Hæc in hunc fermè modum reddita
 sunt ab interpretibus:

Exin

*Exin miranda specie gens castra secu-
ra est.*

*Phœnicum ignoto qua voces ederet
ore.*

*Hac Solymos habitans montes, stagnum
prope vastum,*

*Circumtonsa comis, squallenti vertice,
equini*

*Exuvias capitis duratas igne gere-
bat.*

Hic vero Flavius Solymos montes esse
eos ait, quos in Palæstina Iudæi inco-
lunt, & Asphaltiten lacum significari
putat, qui omnium in Syria latissimus
maximusque est. Sed hoc, quantum-
cunque est, nihili est. Quid enim cau-
sæ dicet, aut, quam rationem nobis
Flavius ostendet, cur Iudæos Chærilus
Ἐργασίεσδαι, hoc est, in orbem cir-
cumtonfos dixerit? Sane pro certo est,
id consuræ genus invisum Iudæis om-
nibus & pene execrabile fuisse. quippe
interdictum illis severissima lege fuit,
אל יקפו פאר ראש ne angulum capitis
circumtonderent. De qua re extant ver-
ba numinis in Levitici capite XIX. Iam
verò, quod de Solymis montibus, de-
que lacu adjacente ex Chæрили celeberrimo
carmine adfert ille, id vero dilue-
re non difficile est. Alios enim montes
Solymos, procul à Palæstina sitos,

Homerus celebravit, cum de Vlyſſe navigante ita inſit in Odyſſ. ε:

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων
Ἐνοσίχθων

Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν
εἴτα γαίης οἱ

Πόντον ἐπιπλείων.

Atque hos Piſidarum eſſe, atque ab illis incolæ, traditum à maximis vetuſtiſſimiſque auctoribus eſt, qui etiam ſtagnum quoddam in vicino ponunt, planè ut omnia Chæriſi verbis conſonent. De Phœnicum autem lingua, qua locutos montium iſtorum incolæ Chæriſus ait, ita exiſtimandum eſt, latiffimè uſum ejus idiomatis patuiſſe, ut omnes penè, qui circumcirca erant, populi quaſdam veluti dialectos uſurpaverint ex Phœnicum ſermone. Quare profectò ad ſolos ludæos hoc pertinere, nihil neceſſe eſt.

CAPUT XIX.

De bello, quod lege indictum fuit, deque eo, quod ſponte ſuſceptum ab Hebræis eſt. Quales pacis leges oblata hoſtibus ſint. Quid illud ſit, quod Talmudici de ſeptem præceptis tradunt, qua ſervanda omnibus gentibus fuere. Quàm citò poſt orbem conditum, & quàm late animos mortalium pervāſerit idolola-